

ÕIGETES SAABASTES

itaalia keele. Sest kui dirigent tahab orkestriga hästi läbi saada, peab ta nende keeles rääkima.

Ameerikas sündinud Lukas – kes on 7aastane ehk täpselt sama vana kui ta isa USAsse tülles – eesti keelt ei oska. Ta saab vaevalt aru ega räägi üldse. Järville teeb see suurt muret. “Ma tahan, et ta õpiks eesti keele ära,” nendib mees. Muidu on Lukas imetlusväärsest küps laps. Teda tutvustatakse ajakirjanikule ja fotograafidele nagu täiskasvanut. Ja ta tutvustab ennast vastu nagu täiskasvanu – krapsab püsti, surub kätt ja teatab, et väga meeldib. Kindlasti oskaks ta midagi vastata, kui talt küsida USA valimiste või sotsiaalpoliitika kohta. Ja ilmselt reisib see pisike mees sama palju kui mõni peaminister.

“Vahel ma mõtlen, et ta on rohkem arenenud, kui olla tohiks,” sõnab Järvi. “See on muidugi palju kergem meile, aga ma loodan, et see meile kätte ei maksa, kui ta 15 saab.”

Hiljuti nõudis sportlik Lukas vankumatu järeleandmatusega, et isa laenutaks kõik kolm “Karate Kidi” filmi. Isa jälgis, kuidas poeg õppis filmidest, et võistluskunstioskused on enesekaitseks, mitte teistele kallale minemiseks. “Ta õppis sellest, mis on õige, mis vale. Et peab olema eetiline poiss.”

KAUBAMÄRK: JÄRVI

Selles väikses loos tuleb üsna ilmekalt välja Kristjan Järvi komme mitte pidada kõrgkunsti ainsaks väärtuseks ja muud prahiks. Kommertsiga pole tal mingit probleemi. “Ainult üle selle piiri ei tohi minna, kus asi muutub odavaks,” selgitab Järvi, kinnitades, et talle meeldivad nii Brahmsi reekviem kui ka Britney Spears, ABBA aga on lihtsalt fantastiline. Niisama lihtne see muusika hindamine tema meelest ongi: “meeldib – ei meeldi”. Mis tähendab, et “saan aru – ei saa” pärast ei pea muretsema.

Kultuurituse suhtes laias mõttes on Järvi aga armutu. “Õeldakse, et kultuur ei pane toitu lauale, ei paranda sotsiaalprobleeme, ei hoia ära kuritegevust. See on jama. Kultuursed inimesed on need, kes annavad panuse meie ühiskonda. Kõik teised elavad ühiskonna kulul. Kui kõikidest saavad tarbimissõdurid, siis maailm lihtsalt lõppeb ära,” teeb mees intervjuu kõige süngema avalduse.

Järvil endal on muidugi küljes kõrgkultuuri märk. Ja ka perekondlik kaubamärk. Järvi, see on nagu moe Chanel või autode Ferrari. Järvide perekond on kui kuningriik, mille pärijaks ajakirjandus on nimetanud Kristjanit. Kohe pärast seda intervjuud esineb ta kontserdil, mida oleks õigem nimetada suguvõsakokkutulekuks, sest seal astub üles tervelt 13 Järvit.

Kristjan Järvi muusikavaimustus ulatub sama kaugele kui ta mälu. Paavo Järvi on öelnud, et isa Neeme muusikaarmastus on nii nakkav, et ei saa arugi, kui oled sellest võidetud. Ja kui pead otsustama, siis on see otsus sinu eest juba iseenesest mõistetavalt tehtud. Ometi on Kristjan Järvi klassikalises muusikamaailmas harjumatu suurus. “Klassikaline rokkstaar,” nimetas teda Sydney Morning Herald, “kineetiline jõud poodiumil,” väitis New York Times.

Juba tema välimus on selline, mis teeks rõõmu lavakunstikateedri sisseastumiskomisjonile. Sarnasus noore John Travoltaga on portreelugudes juba klišeeks muutunud.

LEIGO JÄRVEMUUSIKA 2008

Neeme Järvi

Kristjan Järvi

